

bemærkes det, at dommere ikke tænkes involveret i undersøgelsen.

Når økonomi- og erhvervsministeren iværksætter en undersøgelse, fastsætter ministeren samtidig rammerne for undersøgelsen, f.eks. med hensyn til udpeging af særligt sagkyndige, undersøgelsens karakter og de sagkyndiges adgang til ejendommen og til at få udleveret oplysninger om begivenhedsforløb og de tekniske årsager til ulykken.

Det er af afgørende betydning, at de sagkyndige hurtigt kan foretage de nødvendige undersøgelser af begivenhedsforløbet og de tekniske årsager til en ulykke. Det er en grundlæggende forudsætning, at der er mulighed for hurtig adgang til ejendommen umiddelbart efter en ulykke for dermed at sikre beviser og forhindre, at formålet med undersøgelsen forspildes. Beviser for tekniske årsager til en ulykke, f.eks. i form af brudte bygningsdele eller fysiske forhold på ulykkesstedet, kan risikere at forandres eller forsvinde, bl.a. på grund af vejrlig. Det er på denne baggrund foreslået i § 18 B, stk. 3, at de sagkyndige har adgang til ejendommen uden retskendelse imod fremvisning af legitimation.

Endvidere foreslås i § 18 B, stk. 4, at de i byggeriet involverede parter forpligtes til at udlevere alt relevant materiale til de sagkyndige, som gennemfører undersøgelsen – herunder f.eks. beregninger, tegninger og andet projekteringsmateriale. De involverede parter fastlægges i bestemmelsen som ejendommens ejer, rådgivere, leverandører og myndigheder.

Hvis krav om udlevering af materiale efter § 18 B, stk. 2 eller stk. 4 eller om at få adgang til ejendommen efter stk. 3 ikke efterkommes, foreslås det, at økonomi- og erhvervsministeren kan meddele den relevante person eller selskab påbud om at udlevere materialet eller give adgang til ejendommen. Hensigten med påbuddet er at skabe yderligere klarhed over den pågældendes forpligtelse til at udlevere materialet eller give adgang til ejendommen. Det foreslås dog ikke, at der skal kunne udstedes påbud til myndigheder. I disse tilfælde findes reglerne i kommunestyrelsesloven tilstrækkelige.

Det bemærkes, at retsplejelovens § 997, stk. 3 kan anvendes til ved dom at idømme fortløbende tvangsboeder til vedkommende, der ikke efterkommer en påbud om udlevering af dokumenter efter § 18 B, stk. 2 og stk. 4.

Det bemærkes endvidere, at lovforslaget ikke giver hjemmel til afhøringer eller lignende af involverede parter i forbindelse med en undersøgelse. Det er der-

for op til de involverede parter, om de ønsker at svare på eventuelle spørgsmål.

§ 18 B, stk. 2 og stk. 4 begrænses af det almindelige forbud imod selvinkriminering, der bl.a. kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6. Foreligger der således en konkret mistanke om, at der er begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf eller en anden sanktion, som må sidestilles med straf, kan forslagets § 18 B, stk. 2 og stk. 4 ikke anvendes til at påbyde den pågældende at fremskaffe oplysninger. Myndighederne må i disse tilfælde overlade sagen til politiets efterforskning.

De personer, der foretager eller bistår med at foretage undersøgelsen efter § 18 B, stk. 1 er omfattet af den almindelige tavshedspligt, som gælder for personer i offentlig tjeneste eller personer, der udfører opgaver for en offentlig myndighed, jf. forvaltningsloven § 27 og straffeloven § 152, § 152a og § 152 c.

Til nr. 4

Af byggelovens § 22, stk. 6 fremgår, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser for kommunalbestyrelsens adgang til at gøre en fravigelse fra bestemmelser om tilvejebringelse af parkeringsarealer på egen grund betinget af, at der sker indbetaling i en kommunal parkeringsfond.

Forslaget går ud på at udvide økonomi- og erhvervsministerens bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om offentligt/privat samspil om etablering af parkeringspladser for parkeringsfondsbidrag.

Bemyndigelsen giver mulighed for at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens adgang til at indgå aftale med private aktører om at opføre parkeringsanlæg. Formålet hermed er at få oprettet flere parkeringspladser og at give kommunerne et yderligere incitament til at bruge parkeringsfondsløsningen til at få etableret de parkeringspladser, som ejere ikke kan etablere på deres grunde.

Det vil f.eks. kunne aftales, at den private aktør ejer og driver parkeringspladserne i et bestemt åremål, hvorefter kommunen overtager det vederlagsfrit. Herved overgår den økonomiske risiko til den private, hvilket især har betydning for parkeringspladser i parkeringskældre og parkeringshuse, hvor anlægsudgifterne er høje. Endvidere kan de parkeringspladser, der skal etableres for parkeringsfondsmidler, indgå i et større privat parkeringsanlæg, hvorved stordrift og bedre udnyttelse opnås.

Kommunens aftaler med private aktører skal indgå på markedsbetingelser. Dette sikres bl.a. ved udbudsreglerne i tilbudsloven og bygge- og anlægsdirektivet.